

انتشارات دانشگاه تهران
۴۰۷۴

نگارش مردم‌نگاری

تألیف

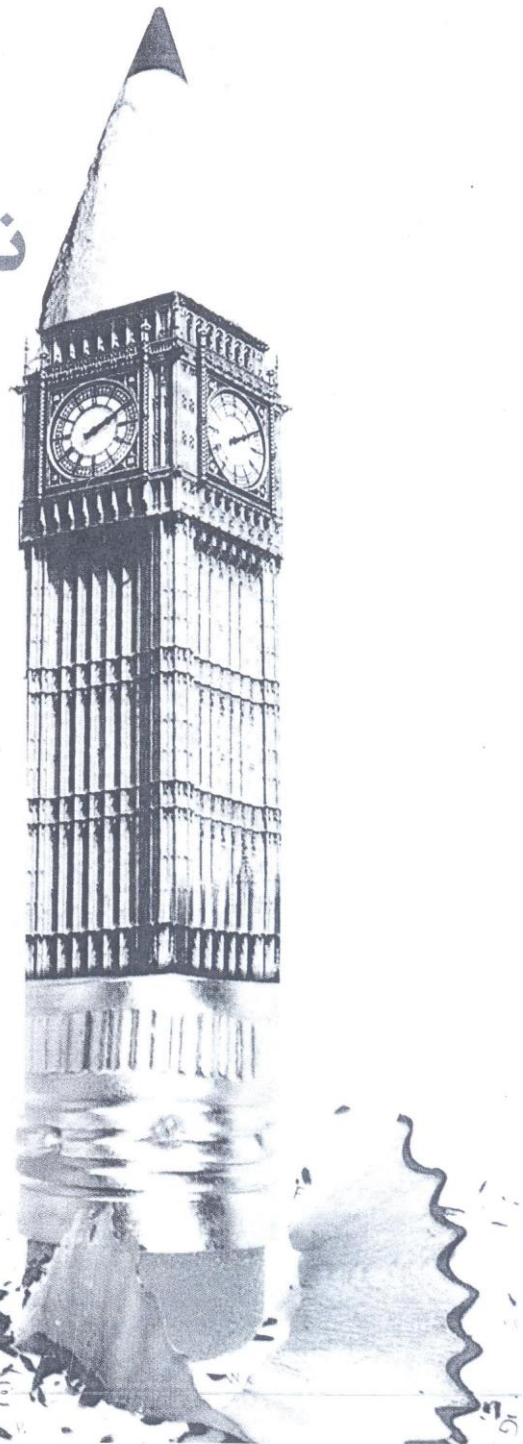
جسیکا اسمارت گولیون

ترجمه

دکتر منیژه مقصودی

دانشیار دانشگاه تهران

سعدیه صالحی

University of Tehran Press
4074

Writing Ethnography

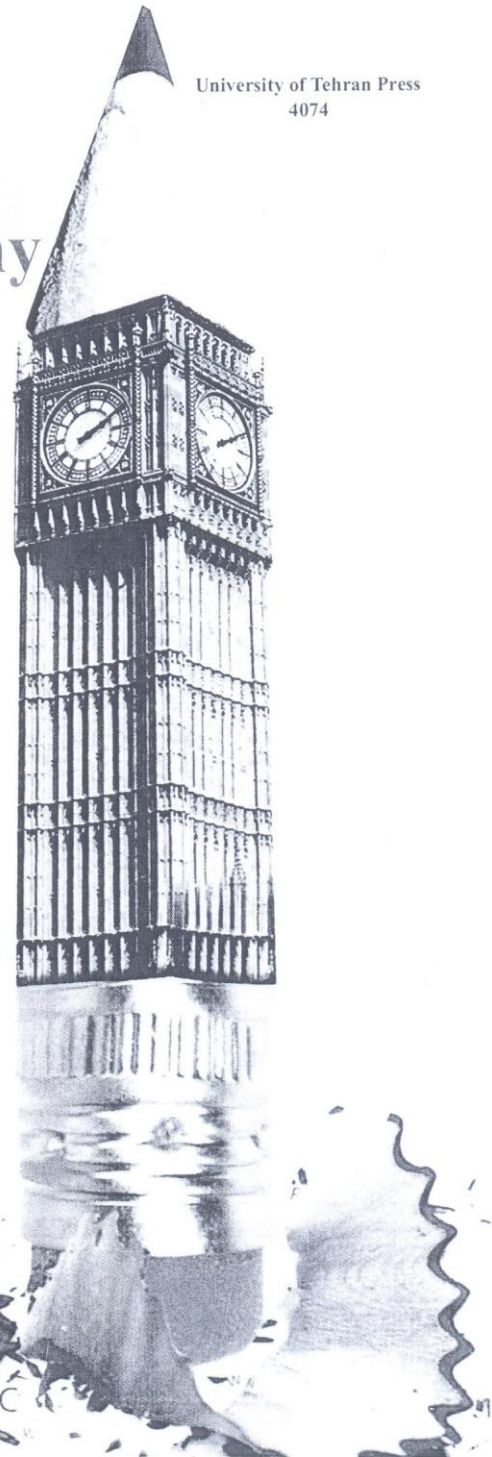
by
Jessica Smartt Gullion

Translated by
Dr. Mannijeh Maghsodi
Associate Professor at University of Tehran

Saadye Salehi

ISBN:978-964-03-7371-2

نگارش مردم‌نگاری

جسیکا اسمارت گولین

ترجمه

دکتر منیژه مقصودی

دانشیار دانشگاه تهران

سعدیه صالحی

دانشجوی دانشگاه تهران

شماره مسلسل ۱۰۰۰۴

شماره انتشار ۴۰۷۴

انتشارات دانشگاه تهران

سرشناسه	: گولیون، جسیکا اسمارت، ۱۹۷۲-م.
عنوان و نام پدیدآور	: نگارش مردم‌نگاری/ جسیکا اسمارت گولیون؛ ترجمه منیژه مقصودی، سعیدیه صالحی.
مشخصات نشر	: تهران: دانشگاه تهران، مؤسسه انتشارات، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۱۸۴ص: مصور(بخشی رنگی)، نمودار.
فروست	: انتشارات دانشگاه تهران؛ شماره انتشار ۴۰۷۴.
شابک	: 978-964-03-7371-2
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
یادداشت	: عنوان اصلی: Writing Ethnography.
یادداشت	: واژه‌نامه
یادداشت	: کتابنامه
موضوع	: قوم‌شناسی-- نویسنده‌گی
موضوع	: ارتباط در قوم‌شناسی
شناسه افزوده	: مقصودی، منیژه، ۱۳۳۱-، مترجم
شناسه افزوده	: صالحی، سعیدیه، ۱۳۷۴-، مترجم
شناسه افزوده	: دانشگاه تهران. مؤسسه انتشارات
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۸ GN۳۰۷/۷
رده‌بندی دیویی	: ۳۰۵/۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۹۷۵۶۱۹

این کتاب مشمول قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان است. تکثیر کتاب به هر روش اعم از فتوکپی، ریسوگرافی، تهیه فایل‌های pdf، لوح فشرده، بازنویسی در وبلاگ‌ها، سایت‌ها، مجله‌ها و کتاب، بدون اجازه کتبی ناشر مجاز نیست و موجب پیگرد قانونی می‌شود و تمامی حقوق برای ناشر محفوظ است.

عنوان: نگارش مردم‌نگاری
 تألیف: جسیکا اسمارت گولیون
 ترجمه: دکتر منیژه مقصودی - سعیدیه صالحی
 ویرایش ادبی: فرشاد رضوان
 نوبت چاپ: اول
 تاریخ انتشار: ۱۳۹۸
 شمارگان: ۲۰۰ نسخه
 ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران
 چاپ و صحافی: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

«مسئولیت صحت مطالب کتاب با مترجمان است»

بها: ۲۲۰۰۰۰ ریال

خیابان کارگر شمالی - خیابان شهید فرشی مقدم - مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران
 پست الکترونیک: press@ut.ac.ir - تارنما: <http://press.ut.ac.ir>
 پخش و فروش: تلفکس ۸۸۳۳۸۷۱۲

TEACHING WRITING

Volume 2

Series Editor

Patricia Leavy
USA

International Editorial Board

Liza Ann Acosta, *North Park University, USA*

Sandra L. Faulkner, *Bowling Green State University, USA*

Lee Gutkind, *Arizona State University, USA*

Anne Harris, *Monash University, Australia*

Yvonna S. Lincoln, *Texas A&M University, USA*

David Manderson, *University of West Scotland, UK*

Ronald Pelias, *Southern Illinois University, USA*

Rita Rud, *Washington State University, USA*

Candace Stout, *The Ohio State University, USA*

Jonathan Wyatt, *The University of Edinburgh, UK*

Scope

The *Teaching Writing* series publishes concise instructional writing guides. Series books each focus on a different subject area, discipline or type of writing. The books are intended to be used in undergraduate and graduate courses across the disciplines and can also be read by individual researchers or students engaged in thesis work. Series authors must have a demonstrated publishing record and must hold a PhD, MFA or the equivalent. Please email queries to the series editor at pleavy7@aol.com

Writing Ethnography

Jessica Smartt Gullion

Texas Woman's University, USA

SENSE PUBLISHERS
ROTTERDAM/BOSTON/TAIPEI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

ح.....	تحسین کتاب نگارش مردم‌نگاری
ذ.....	قدردانی
ز.....	مقدمه مترجم
ظ.....	مقدمه مؤلف
۱.....	بخش اول - نگارش مردم‌نگارانه
۳.....	فصل اول - تاریخ مختصر مردم‌نگاری
۹.....	فصل دوم - چرا مردم‌نگاری؟
۱۳.....	فصل سوم - روایت غیرداستانی خلاقانه در مردم‌نگاری
۱۷.....	فصل چهارم - چه چیزی یک داستان را بزرگ می‌سازد؟
۲۱.....	فصل پنجم - داستان‌گویی خاطره‌انگیز
۲۷.....	فصل ششم - آسیب‌پذیری در نوشتن
۳۳.....	فصل هفتم - مسائل اخلاقی در نوشتن مردم‌نگاری
۳۷.....	فصل هشتم - انواع قصه‌ها
۴۵.....	فصل نهم - انعطاف‌پذیری
۴۹.....	فصل دهم - مخاطب
۵۵.....	بخش دوم - ساختارهای روایت
۵۷.....	فصل یازدهم - کمان‌های داستان
۶۵.....	فصل دوازدهم - صدا
۶۹.....	فصل سیزدهم - داستان‌پردازی به شیوه تخیلی
۷۱.....	فصل چهاردهم - نوشتن صدای مشارکت‌کنندگان
۷۳.....	فصل پانزدهم - اول، دوم، یا سوم شخص
۷۷.....	فصل شانزدهم - فعال / منفعل
۸۱.....	فصل هفدهم - قیدها
۸۳.....	فصل هجدهم - نشان دهید، نگویند

۸۷	فصل نوزدهم- گفت‌وگوها.....
۹۱	فصل بیستم- شخصیت‌ها.....
۹۷	فصل بیست‌ویکم- استعاره‌ای صحبت کردن.....
۹۹	فصل بیست‌ودوم- عکس‌های شرح‌دار.....
۱۰۱	فصل بیست‌وسوم- در باب باهوش به‌نظر رسیدن.....
۱۰۵	فصل بیست‌وچهارم- ویرایش.....
۱۱۱	فصل بیست‌وپنجم- تحقیق هنرمحور.....
۱۱۳	بخش سوم- تأمل بر روی صحنه.....
۱۱۵	فصل بیست‌وششم- قرار دادن کلمات بر روی صفحه.....
۱۱۹	فصل بیست‌وهفتم- نوشتن به‌مثابهٔ فرایند.....
۱۲۱	فصل بیست‌وهشتم- نوشتن به‌مثابهٔ پویش.....
۱۲۳	فصل بیست‌ونهم- گره‌گشایی در تحقیق.....
۱۲۷	فصل سی‌ام- تلفیق ادبیات.....
۱۳۱	فصل سی‌ویکم- این را چه بنامیم؟.....
۱۳۳	فصل سی‌ودوم- حملهٔ هراس.....
۱۳۵	فصل سی‌وسوم- کادربندی و منتشر کردن.....
۱۳۹	فصل سی‌وچهارم- بازنگری و ارسال مجدد.....
۱۴۱	نوشتن برای تغییر.....
۱۴۷	پیوست ۱- منابع الهام‌بخش مردم‌نگاری.....
۱۴۹	پیوست ۲- راهنماهایی اضافی در مورد نوشتن.....
۱۵۱	منابع.....
۱۵۵	فهرست واژگان.....
۱۵۹	نمایه.....

تحسین کتاب نگارش مردم‌نگاری

«در این متن پایه، گولین وظیفه سترگ صحبت در باب فرایند مغفول نگارش مردم‌نگاری را با لحنی صمیمی به انجام رسانده است. گویی ما در صندلی وی نشسته‌ایم و همراه با وی می‌نویسیم. گولین از نمونه‌های جالب و مثال‌های شخصی، برای نشان دادن اهمیت فرایند نگارش مردم‌نگاری بهره می‌برد. این متن برای دوره‌های روش تحقیقی که من برگزار می‌کنم و دانشجویان من لازم است، به دلیل موشکافی دقیق عمل نوشتن این کتاب که متنی مفید و جذاب را آفریده است.»

دکتر ساندار فالکنر، دانشیار ارتباطات، دانشگاه ایالتی بولینگ گرین و نویسنده «داستان‌های خانوادگی، شعر، و کار زنان» و «شعر به‌مثابه روش: گزارش تحقیق به‌صورت ابیات».

«زمانی با جان بلاوز (نمایشنامه‌نویسی شگفت‌انگیز که با "تئاتر معلول" در ایالات متحده پیش‌تاز بود، و بسیار زود فوت کرد) در برنامه نمایشنامه‌نویسی در دانشگاه نیویورک همراه بودم، و همیشه با هم می‌رفتیم تا نمایش‌های جدید را ببینیم. با او به سمت خیابان دوم در سمت شرقی رفتم تا در مورد نمایشی که با هم دیدیم، تأمل کنیم. تنها معیار جان همیشه این بوده است: «آیا آن نمایش چیزی برای گفتن دارد؟» جسیکا اسمارت گولین چیزی برای گفتن دارد، و آن را به طریقی هوشمندانه (هم در ظاهر و هم در ماهیت) خواندنی و مفید می‌گوید. من این نویسنده را دوست دارم، زیرا او تکلیف خود را انجام می‌دهد، به خوانندگان اهمیت می‌دهد، و داستان بسیار خوبی می‌نویسد. این کتاب را بی‌درنگ بخرید.»

دکتر آنه هریس، مدرس ارشد آموزش و پرورش، دانشگاه موناخ و نویسنده «ایفای نقش حیاتی: تحقیق تجسمی برای تغییر اجتماعی» و «چرخش خلاق: به‌سوی تصور زیبایی‌شناختی نوین».

«هنر خلق نگارش از تحقیق به شیوه‌هایی معنادار چنانکه خواننده را برای "تأمل در صحنه" درگیر می‌کند، در کتاب «نگارش مردم‌نگاری» در انتظار شما است. در حالی که جسیکا اسمارت گولین شما را قادر به تحریک و ترویج تغییرات اجتماعی می‌سازد، او این را به طریقی انجام می‌دهد که پیچیدگی‌های تولید تحقیق عمومی را کاهش می‌دهد. ما از شما دعوت می‌کنیم در این فرایند همکارانه با هدف ارتقای مهارت‌ها درگیر شوید، او تلاش می‌کند اطمینان حاصل کنیم افرادی که به داستان‌های جذاب ما نیاز دارند، آن را به بهترین نحو دریافت می‌کنند، بنابراین ممکن است تلاش‌های ما بسیار فراتر از این جملات و صفحات باشد.»

دکتر میرسلو پاول مانوفسکی، محقق مستقل و نویسنده «تحقیق هنرمحور، خودمردم‌نگاری» و «آموزش موسیقی: آوازخوانی از طریق فرهنگ حاشیه‌نشینی»
 «کتاب جسیکا اسمارت گولین برای دانشجویان کارشناسی ارشد و محققان جدید طراحی شده است». با این حال من از مردم‌نگاران باتجربه می‌خواهم این کتاب را بخوانند و از آن در کلاس درس خود استفاده کنند. گولین به نقد نورمن دنزین از محققان استناد می‌کند که آن نوع از علوم اجتماعی را بنویسید که اهمیت دارد، و گولین به این موضوع اهتمام ورزیده است.»
 استیسی هولمن جونز، استاد مرکز تئاتر و اجرا، دانشگاه موناخ و نویسنده «کتاب راهنمای خودمردم‌نگاری» همراه با تونی‌ای. آدامز و «خودمردم‌نگاری» با تونی‌ای. آدامز و کارولین آلیس.

«گولین هنگامی که در مورد طرقي صحبت می‌کند که از آن طریق مردم می‌توانند نگارش مردم‌نگاری‌ها را مفهوم‌پردازی و اجرا کنند، به‌مثابه راهنمایی مهربان عمل می‌کند. وی به زبانی قابل‌فهم می‌نویسد و در اهمیت چنین قابل‌فهم‌بودنی استدلال می‌کند. او مثال‌هایی قابل‌ملاحظه ارائه می‌دهد، فرصت‌ها را ایجاد می‌کنند، و فرایند نوشتن، انتشار، کار هنگام رد شدن اثر خود را با ما به اشتراک می‌گذارد. این کاری است که باید توسط همه کسانی که در حال یادگیری مردم‌نگاری هستند و در مورد چگونگی شروع به نوشتن با مشکل مواجه هستند، خوانده شود.»

دکتر کاکالی باتاچاریا، دانشیار مدیریت آموزشی، دانشگاه ایالتی کانزاس
 «کتاب جدید و مهم جسیکا اسمارت گولین در مورد مردم‌نگاری قابل‌فهم و جامع است. او به‌دقت خواننده را از طریق پیچ و خم‌های نوشتن مردم‌نگارانه با مثال‌هایی واضح از ساختارهای روایی مختلف پیش می‌برد. کتاب، مهیج و سرشار از توصیه‌های عملی است. به جد برای دانشجویان کارشناسی ارشد و دوره‌های روش تحقیق کیفی توصیه می‌شود.»

گریس کلارک، دانشیار کار اجتماعی، دانشگاه ایالتی فرسنو
 «گولین تاریخی جامع از مردم‌نگاری فراهم می‌آورد، جنبه‌های اساسی کار میدانی مردم‌نگاری را توصیف می‌کند، مسائل به‌ندرت بحث‌شده از قبیل نوشتن، ویرایش، و انتشار تحقیق مردم‌نگارانه را مشخص می‌کند، و نشان می‌دهد چگونه (و چرا) مردم‌نگاران معاصر می‌توانند (و نیاز دارند به اینکه) داستان‌های اجتماعی آسیب‌پذیر، خلاق و مهیج، خلق کنند. این متن مختصر و قابل‌فهم منبع خوبی برای هر دو گروه مردم‌نگاران تازه‌کار و ماهر فراهم می‌سازد.»

تونی‌ای. آدامز، دانشیار ارتباطات، دانشگاه شمال شرقی ایلی‌نویز و نویسنده «روایت گنجه: یک خودمردم‌نگاری از جذابیت همجنس» و نویسنده مشترک در باب «نوشتن خانواده‌ها».

قدردانی

قبل از اینکه اولین کتاب خود را منتشر کنم، بخش‌های قدردانی را خواندم و در تعجبم که چگونه این تعداد از افراد به متن نهایی کمک کردند. من در جریان انتشار کار خودم، دریافتم که در حالی که عمل نوشتن به‌طور کلی تلاشی انفرادی است، ما به‌کمک اجتماعات خود، کارمان را از مرحله ایده به کتاب چاپ‌شده تبدیل می‌کنیم.

این کتاب هرگز به ثمر نمی‌نشست، اگر لطف پاتریشا لووی نبود. از مساعدت‌های ارزشمند شما از ناحیه دخترتان سپاسگزارم. از دوستی با شما و حمایت شما از کارم خرسندم. همچنین از پیتر دی لیفد و کارکنان انتشارات سنس متشکرم. همیشه از کار با شما لذت می‌برم.

دین جردن ورهان، راهنما و دوست من است. این کتاب به شما تقدیم می‌شود، همچنان مشتاق خواندن همه کارهای شما هستم.

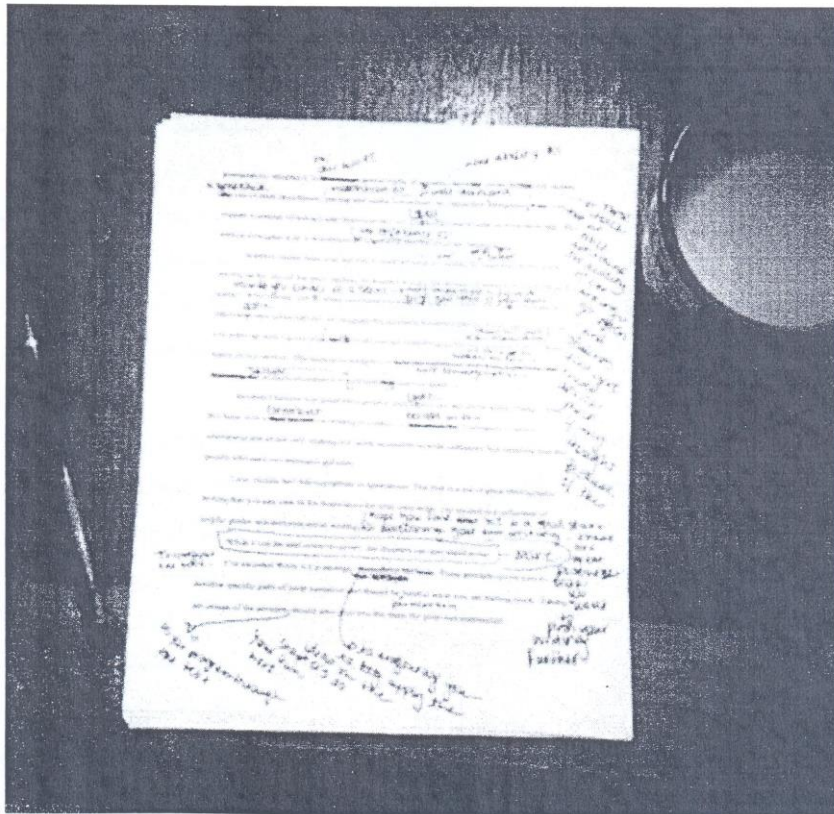
آنه هریس و میروسلاو مانوفسکی برای حمایت و بیان قضاوت‌های انتشار از شما نیز متشکرم. آنه، مشغوفم که به من اجازه دادید نوشتن شما را به‌عنوان مثالی از نوشتن برای تغییر اجتماعی، در کارم بیاورم. و سپاس و ارادت فراوان تقدیم به دیگر دوستانم در ABR و ICQI. همچنین دوست دارم از آمی مینتون تشکر کنم که او را تنها به‌صورت آنلاین در یک گروه نگارشی جذاب با نام (به درستی) (سالی که کتاب را به اتمام رساندم) ملاقات کردم، به‌خاطر پیشنهادتان از شما متشکرم. اغلب از آن استفاده می‌کنم.

واقعاً خوشحالم که در دانشگاهی کار می‌کنم که از کار من حمایت و مرا تشویق می‌کند. از همکاران گروه و سایر همکارانم در دانشگاه زنان تگزاس به‌دلیل اظهار نظرهای مفیدشان سپاسگزارم. دوست دارم مراتب قدردانی خود را از دانشجویان کارشناسی ارشدم در دوره‌های روش تحقیق کیفی پاییز ۲۰۱۴ و روش تحقیق کیفی پیشرفته بهار ۲۰۱۵، برای گوش دادن به ایده‌های من و کمک به عملی کردن آنها اعلام کنم. سپاس ویژه از جسیکا ویلیامز، آبیگایل تیلتون، گرشن بوسل، استیسی گریته‌هاوس، و سالی استاب به‌دلیل جلسات نوشتن. بخش عظیمی از این کتاب را در آن دوران نوشتم.

در طول تحصیل دانشگاهی، شماری از افراد، زمانی را برای آموزش من به‌عنوان یک نویسنده صرف کردند. برندا فیلیپس ابتدا نسخه‌ای از کتاب هاوارد بکر در مورد نوشتن را در کلاس کارشناسی ارشد به من داد و اجازه نداد تنبل‌نویسی پیشه کنم. لیزا هنری کاری کرد که پی ببرم که روح پژوهشگر من مردم‌نگارانه است. لیزا زوتارلی؛ توصیه شما به من کمک کرد تا جایگاه خود را به‌عنوان یک دانشگاهی جدید کسب کنم، و به‌همین دلیل همیشه سپاسگزارم. میشل گارسیا و بقیه زنان قهار در «پروژه

«OpEd دیدگاه متفاوتی در باب نوشتن برای یک مخاطب عمومی و ارائه استدلالی قوی به من دادند (مطمئن باشید). هر دو برنامه نوشتن خلاق و روزنامه‌نگاری در دانشگاه فنی تگزاس، مرا وارد مسیر حرفه‌ای کرد.

همچنین از روزماری کوندلاریو، کریس کلارک، کلایر ساهلین، دیو نیل، جسیکا رینگروز، لیزا مازی، ساندرا فولکر، سوزان هارپر، و مارین بیندر برای پیشنهادهایشان در مبحث الهام مردم‌نگاری سپاسگزارم. گرگ، رن و روری؛ هیچ چیز بدون شما ممکن نمی‌شد، به دلیل اینکه می‌دانستید مادرتان مجبور است زمانی را وقف کار بر روی کتابش کند مرا درک کردید (و فراغتی ذهنی برای من فراهم کردید) متشکرم. شما عشق، نور امید و مایه شادی من هستید.

درباره نویسنده

جسیکا اسمارت گولین (Jessica Smartt Gullion)، دکترا، استادیار جامعه‌شناسی و استاد وابسته به مطالعات زنان در دانشگاه زنان تگزاس است، جایی که در آن مجموعه‌ای از دوره‌های مربوط به روش‌های تحقیق کیفی و جامعه‌شناسی پزشکی و محیط زیست را تدریس می‌کند. او بیش از ۳۰ مقاله در مجله و نیز فصول که به طور مشترک نوشته را در کارنامه خود دارد. نوشته‌های او در مجلاتی مثل مجله بین‌المللی تحقیق کیفی، مجله علوم اجتماعی کاربردی، و پویا کیفی چاپ شده است.

کتاب‌های دیگر دکتر گولین شامل استخراج محله: فعالان بی‌میل و حفاری گاز طبیعی^۱ (نشر ام‌آی تی، ۲۰۱۵)، و پرندگان اکتبر: رمانی درباره آنفولانزای همه‌گیر، کنترل عفونت، و اولین پاسخ‌دهندگان، که بخشی از مجموعه داستان‌های اجتماعی برنده جایزه ناشران سنس است (۲۰۱۴). همچنین او یادداشت‌هایی دارد که در رسانه‌های مختلفی چاپ شده است، از جمله، نیوزویک، گفتگو، آلترنت، و اینساید هابز اجیوکیشن، و در رسانه‌های ملی مرتب از او نام برده می‌شود.

1. Fracking the Neighborhood: Reluctant Activists and Natural Gas Drilling

مقدمه مترجمان

مسافرت هزاران فرسنگ با اولین قدم شروع می‌شود. لائوتسه تونگ

«وقتی به شیوه متفاوتی زندگی می‌کنید، امور را به شیوه دیگری می‌بینید؛ وقتی در فرهنگ متفاوتی زندگی می‌کنید، چیزهای دیگری می‌بینید، حتی فرهنگ خودتان نیز طور دیگری به نظرتان می‌رسد؛ چشمانتان تیزتر می‌شوند. چیزهایی را می‌بینید که پیش‌تر به آن توجه نکرده بودید. معیارهایتان تغییر می‌کند. سختگیری‌تان کم می‌شود؛ پذیراتر می‌شوید. فضای دیگر، شما را هوشیار می‌کند و جنبه‌های دیگری از سرشتتان را فرامی‌خواند. ناگزیر می‌شوید توانایی‌هایی را به‌کار ببرید که در مکان‌های آشنا به‌کار نمی‌گیرید؛ توانایی‌هایی را که حتی از وجود آنها اطلاع نداشتید. بنابراین، اقامت در فرهنگ متفاوت و زندگی کردن با افراد گوناگون بسیار مفید است.» سایادو/اوجتیکا

مردم‌نگاری که ترجمه‌ای از واژه اتنوگرافی محسوب می‌شود، به‌معنای نگارش درباره مردم است. قبل از شروع به نوشتن درباره مردم، مردم‌نگار باید مراحل متعددی را طی کند. اولین مرحله ورود به میدان تحقیق است. در میدان تحقیق، مردم‌نگار یا به‌عبارتی محقق در میدان تحقیق اقامت می‌کند، محو مشاهده می‌شود و به‌تدریج گفت‌وگو با مردم را آغاز می‌کند. ورود به میدان تحقیق برای مردم‌نگار به‌منزله «مرحله عبور»¹ است. محقق مردم‌نگار با ورود به میدان تحقیق و اولین تجربه بودن در میدان، چند شیبی را در میدان گذراندن، مرحله عبور را می‌گذراند. تجربه در میدان بودن و آغاز اولین تحقیق‌های مردم‌نگاری به‌مانند تجربه بازگشت‌ناپذیری است. این تجربه بازگشت‌ناپذیر به محقق این شانس را می‌دهد که میدان تحقیق خود را به این‌ترتیب برگزیند و هر بار برای عمیق‌تر کردن یافته‌هایش، به همان میدان برود. برای شناخت میدان تحقیق برگزیده، او به‌تدریج به درون لایه‌های فرهنگی نفوذ می‌کند و یک‌یک آنها را می‌شناسد و به لایه‌های عمیق‌تر فرهنگ می‌رود. این شناخت تدریجی برای محقق شور و شوق بسیاری به‌همراه دارد.

کتاب حاضر یکی از کتاب‌هایی است که به زبان ساده و بسیار فصیح و گویا، به مراحل نوشتن مردم‌نگاری می‌پردازد. خواندن این کتاب انسان را سر شوق می‌آورد.

1. Rite of passage

مردم‌نگاری گویی به مردم در فضای داخلی خودشان صدایی می‌دهد. مردم‌نگار با تکیه بر بیان کلمه به کلمه و توصیف عمیقی از اتفاقات، متن خود را می‌آفریند؛ یعنی روایت از طریق چشمان مردمان بومیان به‌عنوان کسانی که زندگی روزمره‌شان در جامعه خودشان دنبال می‌شود. نوشتن متن‌های مردم‌نگاری یک هنر و اصولاً تمامی مردم‌نگاری هنر است. اگر بخواهیم مقایسه ساده‌ای میان تحقیق، پرسشنامه طراحی‌شده و تحقیق مردم‌نگاری (که محقق به میدان می‌رود) انجام دهیم، متوجه می‌شویم که هر قدمی که مردم‌نگار در میدان تحقیق برمی‌دارد، با وقایع پیش‌بینی‌ناپذیر مواجه می‌شود. هر روز به‌صورت غیرمنتظره‌ای مملو از حوادث است که مردم‌نگار باید آمادگی آنها را داشته باشد، خودش را وفق دهد و با سازوکارهای ابتکاری تحقیق را ادامه دهد. مردم‌نگار با یک ذهن باز و نه یک سر خالی وارد میدان می‌شود. مردم‌نگار همچنین با سوگیری‌ها و تصورات پیشینی راجع به رفتار و فکر مردم، شروع به کار می‌کند.

یک ذهن باز همچنین به مردم‌نگار اجازه می‌دهد تا منابع اطلاعاتی غنی و ثبت‌نشده‌ای را جست‌وجو کند که در طرح تحقیق پیش‌بینی نشده‌اند. مطالعه مردم‌نگارانه، تفسیرهای مضاعف و متعدد از واقعیت و تفسیرهای جایگزین از اطلاعات را از خلال مطالعه میسر می‌کند. همان‌طور که بحث شد، مردم‌نگار علاقه‌مند به فهم و وصف یک حس اجتماعی و فرهنگی از یک دورنمای درونی یا امیک است. مردم‌نگار هم یک راوی و هم یک اندیشمند محسوب می‌شود.

کار میدانی مشخص‌ترین عنصر هر طرح پژوهش مردم‌نگارانه است. مردم‌نگاری کلاسیک از شش ماه تا دو سال (یا بیشتر) وقت در زمین نیاز دارد. کار میدانی در طبیعت روشن‌گر است.

این اثر شاید از این حیث اولین اثری باشد که بسیار موجز و منظم سعی در برداشتن این مانع از سر راه پژوهشگران و دانشجویان داشته است. جسیکا اسمارت گولین به‌خوبی متوجه این امر بوده و به‌زعم وی نیز بیشتر مردم‌نگاران که (به‌طور حتم باید یافته‌های میدانی خود را به نگارش درآوردند) با آثار و کتب مردم‌نگاری روبه‌رو هستند که بیشتر متوجه بخش اول واژه مردم‌نگاری یعنی «مردم» هستند و از بخش دوم یعنی «نگاری» غافل شده‌اند. او این شکاف را پر می‌کند. گولین به مردم‌نگاران کمک می‌کند تا داستان‌های جذاب و معتبری درباره کار میدانی خویش بنویسند. کتاب حاضر «نگارش مردم‌نگاری» از نوشتن کلمات آغازین صفحه، تا انتخاب نوع داستان، ضمیر بیان، خط داستان و تا انتشار؛ راهنمایی برای همه مراحل نوشتن ارائه می‌دهد. نویسنده از همان مقدمه سعی می‌کند از شما یک نویسنده خوب بسازد و از جایی شروع می‌کند که شما همه کارهای میدانی را به‌خوبی جمع‌آوری کرده‌اید، اما ذهنتان خالی است. سعی می‌کند از همین نقطه دست شما را بگیرد و تا مرحله انتخاب محل مناسب برای چاپ و انتشار نهایی قدم به قدم همراهیتان کند. وی یکباره وارد مرحله نوشتن نمی‌شود، ابتدا تاریخ مختصری از مردم‌نگاری و سپس اهمیت آن را شرح می‌دهد و در نهایت وارد بحث

نوشتن خلاقانه می‌شود. اینکه چه چیزی یک روایت را مهم می‌کند؛ رمز نوشتن یک داستان خاطره‌انگیز و جذاب چیست؛ معنای انعطاف و آسیب‌پذیری در نوشتن چیست؛ نردبان انتزاع به چه معناست؛ مسائل اخلاقی، انواع سبک‌های روایت (واقع‌گرا، اعتراف‌گونه، احساس‌گرا/ادبی، انتقادی، حمایتی، همکارانه، پاسا‌ساختارگرا و تجربی)؛ جایگاه مخاطب؛ روند کمان‌گونه داستان، صدا، مخاطبان دانشگاهی؛ توجه به صدای مشارکت‌کنندگان، انتخاب ضمیر (اول، دوم یا سوم شخص) برای بیان داستان؛ حدود و ثغور فعال یا منفعل بودن راوی در نقل داستان، قیدها، نقل تصویرگونه و ملموس، گفت‌وگوها، استعارات، شخصیت‌ها، عکس‌های شرح‌دار، ویرایش، نوشتن کلمات و جملات، تلفیق ادبیات، نامگذاری نهایی کار، هراس‌ها، انتشار، بازنگری و ارسال مجدد؛ همه مراحل هستند که گولین سعی می‌کند همراه با ذکر مثال‌های ملموس و عملی آنها را توضیح دهد. بخش‌های تمرینی پایان هر فصل شما را وادار می‌کند همراه با کتاب، تمامی مراحل را تا آخر شخصاً تجربه کنید. کتاب به محققان تازه‌کار توجه ویژه‌ای دارد و منبع مفیدی برای دوره‌ها و کلاس‌های روش‌های کیفی و روش‌های تحقیق در بسیاری از رشته‌های علوم انسانی است. در فصل نهایی وی به هدف و رسالت نگارش می‌پردازد و آن را نوشتن برای تغییر و برقراری ارتباط بیان می‌کند.

جسیکا اسمارت گولین^۱، استادیار جامعه‌شناسی و استاد وابسته به مطالعات زنان در دانشگاه زنان نگزاس است، جایی که در آن مجموعه‌ای از دوره‌های مربوط به روش‌های تحقیق کیفی و جامعه‌شناسی پزشکی و محیط زیست را تدریس می‌کند.

او بیش از ۳۰ مقاله در مجله و نیز فصل‌هایی را که به‌طور مشترک نوشته است، در کارنامه خود دارد. نوشته‌های او در مجلاتی مثل مجله بین‌المللی تحقیق کیفی، مجله علوم اجتماعی کاربردی، و یویش کیفی چاپ شده‌اند.

کتاب‌های دیگر دکتر گولین شامل «استخراج محله: فعالان بی‌میل و حفاری گاز طبیعی»^۲ (نشرام آی تی، ۲۰۱۵) و «پزندگان اکتبر: رمانی درباره آنفولانزای همه‌گیر، کنترل عفونت، و اولین پاسخ‌دهندگان» بوده که بخشی از مجموعه داستان‌های اجتماعی برنده جایزه ناشران سنس است (۲۰۱۴).

همچنین او یادداشتهایی دارد که در رسانه‌های مختلفی چاپ شده است، از جمله در نیوزویک، گفت‌وگو، آترنت، و اینساید هایلر اجیوکیشن و در رسانه‌های ملی مرتب از او نام برده می‌شود. به تعبیر ساندرا فالکنر: «در این کتاب پایه‌ای، گولین وظیفه سترگ صحبت در باب فرایندی که بیش از حد مورد غفلت بوده، یعنی نوشتن مردم‌نگاری با لحنی صمیمی را بر عهده گرفته است. گویی

1. Jessica Smartt Gullion

2. Fracking the Neighborhood: Reluctant Activists and Natural Gas Drilling

ما در صندلی کنار او نشستیم و با وی مراحل نوشتن را تمرین می‌کنیم. خواندن این کتاب در کلاس روش‌های تحقیق من و برای دانشجویان فارغ‌التحصیل ضروری است، به دلیل موشکافی دقیق عملیات نوشتن که متنی را ساخته است که هم مفید بوده و لاجرم شما را درگیر عملیات نوشتن می‌سازد». همان‌طور که آنه هریس می‌گوید: «من این کتاب را دوست دارم، زیرا در کنار مراحل دقیق کار، دارای تکالیف هر فصل و جلسه است، متوجه خوانندگان بوده، و شما را با نوشتن یک روایت خوب آشنا می‌سازد. تردید نکنید و کتاب را تهیه کنید».

این کتاب شامل ۳ بخش است و هر بخش از فصل‌های متعددی تشکیل شده‌اند که در مجموع سی‌وچهار فصل دارد. عنوان بخش اول «مردم‌نگاری نوشتن» بوده و از ده فصل تشکیل شده است؛ بخش دوم با نام «ساختارهای روایت» از فصل یازده الی فصل بیست و پنجم را تشکیل می‌دهد؛ بخش سوم با نام «تأمل بر روی صحنه» از فصل بیست و ششم شروع و تا آخرین فصل یعنی سی و چهارم و پایان کتاب است. از اولین قدم در میدان تحقیق تا مراحل متعدد نوشتن و در نهایت ویراستاری، مطالب متعددی هستند که به قلمی ساده نوشته شده‌اند.

منیژه مقصودی^۱

دانشیار دانشگاه تهران

سعیدیه صالحی^۲

دانشجوی دانشگاه تهران

مقدمه مؤلف

بعد از گردآوری یادداشتهای میدانی^۱، رونویسی یادداشتهای و ثبت همه وقایع زودگذر در قالب داده - نقشه‌ها، طراحی‌ها، فیلم‌ها، وبلاگ‌ها، گزارش‌های فنی، تارنماها^۲، عکس‌ها، و...؛ نسبت به موضوع خود آگاهی و فهم دارید و آن را زیسته‌اید. شما مردم‌نگار خوبی هستید! تنها چیزی که باقی مانده، شرح و نوشتن کارتان است.

یک فایل خالی در رایانه خویشتان درست می‌کنید. نشانگر موس را در صفحه حرکت می‌دهید. برگه.

خشکتان زده است. ذهن شما همچون همان صفحه خالی است.

گذار از کار میدانی به شرح و نوشتن تحقیق کار سختی است. دلیل نوشتن کتاب حاضر این بود که نوشتن از فرایند و طرز فکر متفاوتی با آنچه در میدان انجام داده‌ایم، بهره می‌برد. کتاب «نوشتن مردم‌نگاری»^۳ برای محققان همه رشته‌هایی در نظر گرفته شده است که با روش‌های مردم‌نگاری کار می‌کنند و برای کمک به آنها، تا از مجموعه‌ای از داده‌های در ظاهر عبورناپذیر به گزارش کتبی منسجمی برسند، برای کمک به گذار از آشفته‌بازار و ارائه شرحی کتبی از کار خویش.

کتاب آنه لاموت^۴ (۱۹۹۴)، «پرنده به پرنده»^۵، یکی از شیوه‌های خاطره‌نویسی مورد علاقه من است. لاموت در معرفی کتاب خود می‌نویسد: «مردم به من می‌گویند، شما نمی‌توانید نوشتن را آموزش بدهید». و من می‌گویم: «شما چطور می‌دانید، در اشتباه هستید». نوشتن مهارتی آموختنی مانند دیگر مهارت‌هاست. شاید نوشتن برای برخی از افراد نسبت به دیگران آسان‌تر باشد، اما همه ما می‌توانیم یاد بگیریم که بهتر بنویسیم.

بیشتر مردم‌نگاران در مورد پیچ‌وخم‌های انجام تحقیق، در مقطع تحصیلات تکمیلی (اگر در کلاس‌هایشان یاد نگرفته باشند) و پس از آن در فرایند پژوهشی پایان‌نامه‌هایشان به میزان زیادی آموزش دیده‌اند. معمولاً دانشجویان مردم‌نگاری دوره‌هایی را در زمینه نظریه، روش‌شناسی، جمع‌آوری داده‌ها و تحلیل می‌گذرانند. آنها مواضع فلسفی زیربنایی^۶ چارچوب کار مردم‌نگاری و ملاحظات اخلاقی^۷ مربوط به انجام دادن تحقیق کیفی را یاد می‌گیرند و به‌خوبی در زمینه جنبه‌های عملی کار

1. field notes
2. websites
3. Writing Ethnography
4. Anne Lamott,
5. Bird by Bird
6. underpinning philosophical stances
7. ethical considerations

میدانی و اینکه چگونه داده‌ها را جمع‌آوری کنند و یادداشت‌های میدانی و شخصی بردارند، مهارت کسب می‌کنند. با وجود این، بسیاری از برنامه‌های تحصیلات تکمیلی، بر این فرض مبتنی هستند که دانشجویان هم‌اکنون می‌دانند چگونه بنویسند. به احتمال زیاد برنامه‌های تحصیلات تکمیلی برای آموزش دانشجویان در راستای تبدیل آنها به محقق است و نه نویسنده.

این مشکل تنها مختص دانشجویان مقطع تحصیلات تکمیلی نیست. بسیاری از اعضای هیأت علمی را می‌شناسم که بدون کمک یک مربی، تجربه بسیار اندکی در زمینه نوشتن و انتشار کار خود دارند، بعضی اعضای هیأت علمی یک یا دو سال نخست شغل خود را در این مسیر دست و پا می‌زنند. اعضای هیأت علمی که نامه‌ای از کمیته مدیریت دوره خودشان در سال سوم دریافت می‌کنند، از این واقعیت می‌نالند که به اندازه کافی مقاله یا کتاب چاپ نکرده‌اند که نشان از این دارد که به دنبال کار جدیدی هستند. شما به سختی تلاش می‌کنید تا چنین کاری را انجام دهید.

مگر اینکه به کار در مدرسه‌ای که از آموزش جدی برخوردار است، دست یابید، بیشتر دانشگاه‌ها از اعضای هیأت علمی خود انتظار دارند، نویسندگان ماهر در انتشار اثر باشند. مدارس مختلف انتظارات متفاوتی از میزان نوشتن، یا اعتبار کار منتشرشده شما دارند، اما تقریباً همه دانشگاه‌ها می‌خواهند شما مطلبی را منتشر کنید. دانش‌آموختگان جدید دکتری، باید در بازار کار شواهدی ارائه کنند که نشانه موفقیت آنها در دوره شغلی باشد (بدون تعارف، دانشگاه سرمایه‌گذاری عظیمی بر روی شما کرده است و در مقابل توقع جبران دارد). آن شواهد در قالب آثار کارشناسی‌شده مطرح می‌شود. به همین ترتیب، انتظار می‌رود اعضای هیأت علمی در مسیر کار، برنامه تحقیقاتی مستحکم و سابقه آناری در حوزه تخصصی خود داشته باشند.

با وجود همه اینها، مردم‌نگاران، برای نوشتن مردم‌نگاری، تمایل به تأکید بر بخش «مردم»^۱ از مردم‌نگاری دارند، و توجه کمتری به «نگاری»^۲ نشان می‌دهند و این مایه تأسف است.

در نهایت، محقق برای موفقیت در شغل دانشگاهی، باید یافته‌های خود را «بنویسد». همان‌طور که وستبروک^۳ (۲۰۰۸: ۱۱۰-۱۱۱) اشاره می‌کند: «نوشتن در مقام حرفه‌ای در فضای آکادمیک و در فضای تحقیقات میدانی مردم‌نگاری سازنده^۴ است، بهتر است فرد چیز قابل احترامی بنویسد. حرفه فرد، و برداشت او از خودش، همیشه در یک راستا هستند». از ما انتظار می‌رود در مشاغل دانشگاهی همانند دیگر نقش‌هایی که اشغال می‌کنیم، نویسندگان حرفه‌ای باشیم. اما این گذار - از تحقیق به نوشتن - شاید دشوار باشد، به‌ویژه اگر که آموزش اندکی در باب این گذار دیده باشیم.

1. Ethny
2. Graph
3. Westbrook
4. Constitutive

عاطفی و غیرعقلانی^۱ مردم‌نگاری را بررسی خواهیم کرد. نگارش تجربیات خاطره‌انگیز^۲، و به گونه‌ای آسیب‌پذیر از جوانب گوناگون خوانندگانمان را به سمتی هدایت می‌کنند که تجربیات ما را حس کنند و در آن سهیم باشند، بنابراین زمانی را صرف بحث دربارهٔ چگونگی به اشتراک گذاشتن تجربیات و نیز نحوهٔ برانگیختن حس خوانندگان خواهیم کرد.

به نظر می‌رسد در کتابی با موضوع نگارش مردم‌نگاری، هنگام نوشتن در مورد مردم فعال در تحقیق، باید بحثی در باب مسائل اخلاقی بالقوهٔ مخصوص این نوع از نوشتن داشته باشیم. در حالی که بیشتر کتاب‌های مربوط به شیوهٔ مردم‌نگاری، دربارهٔ مسائل اخلاقی در میدان تحقیق بحث‌هایی دارند، به صورت مختصر کدهای اخلاقی را که بیانگر نمونه‌ای از اخلاق در میدان تحقیق است بررسی می‌کنم. این کار شامل بررسی برخی از انواع اصلی داستان‌ها در سنت مردم‌نگاری است و علاوه بر آن این موضوع است که چگونه این اصول به بهبود نوشته‌های شما کمک می‌کنند. این به بحث از به بررسی و بازاندیشی محقق در کار نگاشته‌شدهٔ خود و اینکه چگونه ملاحظات مخاطبان شکل نهایی قطعهٔ شما را شکل خواهد داد، منجر می‌شود.

بخش دوم کتاب کاوشی در مسائل مربوط به ساختار روایت^۳ است. در این بخش برخی فنون و خصوصیات نوشتن روایت‌های خوب را بررسی می‌کنم، با مرور کمان‌های روایت و اینکه نحوهٔ ایفای نقش آن کمان‌ها در نگارش مردم‌نگارانه چیست. دربارهٔ اهمیت و نحوهٔ ایجاد تنش کمان‌ها در کار خود به مثابهٔ ابزاری برای جلب خواننده تا پایان داستان، صحبت می‌کنیم؛ دربارهٔ اینکه چگونه مردم‌نگاری خود را به کار هیجان‌انگیزی تبدیل کنید، طوری که مخاطبان شما نخواهند آن را کنار بگذارند (بله، یک چنین وجهی از ادبیات دانشگاهی می‌تواند وجود داشته باشد). این کار با بحث از صدا، و نحوهٔ یافتن صدای خود و پیشرفت آن ادامه می‌یابد. این بخش همچنین به بررسی برخی مسائل دستور زبان و نحوهٔ تدوین ارائه با زبان مورد استفاده می‌پردازد، از جمله استفاده از افعال یا قیود عمل، توانایی نشان دادن صحنه‌هایی از نظم میدانی داستان‌های خود، استفادهٔ سخاوتمندانه از توصیف فربه، توجه به قدم زدن صحنه، یا گفت‌وگوهای به‌خوبی توسعه‌یافته، شخصیت‌ها و استعارات. انتخاب سبک^۴‌های دقیق و درست کیفیت نوشتهٔ ما را تعیین می‌کند، با این حال اغلب دانشجویانی را می‌بینیم که به این دستگاه ادبی توجه چندانی ندارند، اگر نگویم هیچ فکری در این باب نمی‌کنند. ما برخی ابزارهای ادبی و بلاغی را بررسی خواهیم کرد که نویسندگان حرفه‌ای از آنها برای خلق یک داستان مهیج استفاده می‌کنند. این بخش با بحثی در مورد اهمیت ویرایش و هنر سازمان‌دهی به جمله‌ها^۵ جمله خاتمه می‌یابد.

1. nonrational
2. Evocative
3. Narrative Structure
4. Stylistic Choices
5. Sentence

خبر خوش این است که کتاب «نگارش مردم‌نگاری» برای کمک به شما در این زمینه نوشته شده است.

بهار (۱۹۹۶: ۵) می‌نویسد: «هیچ چیز عجیب‌تر از رفتار انسان‌هایی نیست که به‌منظور نوشتن دربارهٔ انسان‌های دیگر آنها را مشاهده می‌کنند». من این کتاب را برای کمک به شما بر مبنای همین فرایند نوشتم، فرایند نگارش مردم‌نگاری. این کتاب راهنمایی است برای کسانی که کار میدانی مردم‌نگاری انجام داده‌اند، و آمادهٔ انتشار داده‌ها هستند، در حالی‌که برای دانشجویان تحصیلات تکمیلی و محققان جدید تهیه شده است، شاید مردم‌نگاران در کل از ایده‌های آن برای تکمیل مهارت خویش لذت ببرند. نویسندۀ حرفه‌ای بودن بخشی از شغل دانشگاهی است، شاید یکی از مهم‌ترین بخش‌های آن. امیدوارم این کتاب به شما در ایفای این نقش کمک کند.

من در مقام جامعه‌شناس، بسیاری از مثال‌های خود را از علوم اجتماعی گرفته‌ام، و در مقام مردم‌نگار، بسیاری از مثال‌ها حاصل تجارب شخصیم هستند. با وجود این، همان‌طور که شیوۀ مردم‌نگاری در همهٔ دانشگاه‌ها به‌خوبی از ریشه‌های انسان‌شناختی و جامعه‌شناختی خویش فراتر رفته است، این کتاب شاید در همهٔ رشته‌های دانشگاهی قابل استفاده باشد. کتاب «نگارش مردم‌نگاری» برای متون اولیه^۱ و ثانویه^۲ در انواع دوره‌ها، از جمله روش‌های تحقیق کیفی، دوره‌های مردم‌نگاری و کار میدانی، و دوره‌های نوشتن و انتشار آثار دانشگاهی در همهٔ رشته‌ها مفید خواهد بود.

کتاب‌های مفید بسیاری دربارهٔ هنر و صنایع دستی^۳ و شیوۀ مردم‌نگاری نوشته شده‌اند. بعد از توضیح مختصر این موضوع، تمرکز کتاب بر مراحل نهایی این فرایند، یعنی نوشتن تحقیق است. این موضوع را در کتاب به‌صورت فصل‌های مختصری به چهار مضمون تقسیم کرده‌ام: نگارش مردم‌نگاری؛ ساختار روایت؛ تأمل در صحنه و نوشتن برای برقراری ارتباط و تغییر اجتماعی. در حالی‌که این کتاب را می‌توان به‌صورت فصل به فصل و پشت سر هم خواند، هر بخش به‌تنهایی نیز قابلیت خواندن دارد.

بخش اول، نگارش مردم‌نگاری، با ذکر تاریخ مختصر مردم‌نگاری آغاز می‌شود (زیرا فرض بر این است که خوانندگان این کتاب با شیوۀ مردم‌نگاری آشنا هستند)؛ بعد از آن مروری کلی بر چرایی درگیری محققان در این نوع کار و اهمیت ادامهٔ آن خواهم داشت؛ سپس بحث را با گذار به ایدهٔ نگارش مردم‌نگاری به‌عنوان یک ژانر غیرداستانی خلاق مخصوص به خود ادامه می‌دهیم، البته ژانری که شاید محصولات نوشتاری ما را ارتقا و بهبود بخشد. با استفاده از شیوۀ غیرداستانی خلاق به‌عنوان شیوۀ عملیاتی، نظریه‌ها و مبانی یک داستان مناسب و شیوۀ مطالعهٔ جنبه‌های عقلانی و همچنین جنبه‌های

1. primary
2. secondary
3. craft

نویسنده‌ای از همکارانم یکبار به من گفت که می‌خواهد داستان‌های خودش را با آنچه که «تأمل در صحنه^۱» می‌نامید^۲، پیش برد. این شیوه از فنون مورد علاقه من برای پیشبرد نوشته خودم است و آن را عنوانی برای بخش سوم، مربوط به فرایند نوشتن قرار می‌دهم. شما چگونه شروع کرده‌اید؟ چگونه در صحنه تأمل کرده‌اید - و مهم‌تر اینکه، چگونه کاری می‌کنید که خواننده در صحنه بیشتر تأمل کند؟ زمانی که مانع هراسناکی برای نوشتن دارید، باید چه بکنید؟ چگونه داده‌های مصاحبه را به گفت‌وگو تبدیل می‌کنید یا ادبیات علمی را در ایده‌های خود می‌گنجانید؟ چگونه عنوان خوبی را می‌پروانید، و چگونه چیزی را منتشر می‌کنید؟ همه این موضوعات را در این بخش بررسی می‌کنم. این بخش برای کمک به مردم‌نگاران برای ارائه محصولات تحقیقشان بر روی کاغذ طراحی شده است.

نوعی اخلاق عدالت اجتماعی^۳ زیربنای همه کارهای دانشگاهی من است، زیرا معتقدم که مردم‌نگاری خوب، محرک و مشوق تغییر اجتماعی است، کتاب را با نظری در باب نوشتن به‌مثابه ابزاری برای ارتباط با دیگران پایان می‌دهم، برای فراتر رفتن از مرزهای زندگی روزمره خویش. معتقد نیستم که فقط باید کار خود را در اختیار مخاطبان وسیع قرار دهیم، بلکه معتقد به اهمیت دانش عمومی و اطمینان از این موضوع هستم که مردم نیازمند پیام‌های ما آن را دریافت کنند و در همین زمینه برخی پیشنهادها را در این بخش بررسی می‌کنم.

همچنین دو کتابشناسی را در بخش ضمائم آورده‌ام. اولی فهرستی از نوشته‌های مردم‌نگارانه بزرگ است که می‌توانید از آن به‌عنوان منبع الهامی برای کار خویش بهره ببرید؛ دومی مجموعه‌ای از منابع راهنمای مفید و خاطراتی درباره نوشتن است. در حالی که امیدوارم کتاب «نگارش مردم‌نگاری» که نقطه عزیمت خوبی برای توسعه نوشته‌های شماست، مفید باشد، منابع ضمائم، منابعی عالی برای نوشتن بیشتر شما هستند.

در سراسر کتاب، بخش «آن را بنویسد^۴» را آورده‌ام تا به کاربست فنون ذکرشده در فصول برای نوشته خود ترغیب شوید. این موضوعات سبب دعوت شما به توسعه بخش‌های خاص از روایتتان می‌شود و زمانی که احساس می‌کنید گیر کرده‌اید، مفید خواهد بود. استفاده از این بخش محرک‌ها، باید هنگامی که در متن پیش می‌روید، برای دست‌نوشته‌هایتان بنیانی قوی به شما بدهد. شاید استادان بخواهند از محرک‌ها هم به‌عنوان تکالیف خانگی یا سرکلاسی برای نوشتن استفاده کنند.

1. lingering in the scene

۲. در اینجا نویسنده میدان تحقیق را به صورت صحنه‌ای در نظر می‌گیرد که گویی از بیرون به مشاهده آن می‌پردازد. از این روی است که واژه صحنه را به کار برده است.

3. ethic of social justice

4. Write It Up

یکی از علایق دانشگاهی خودم فرایند انجام کارهای فکری است. از خواندن در مورد فرایندهای دیگر نویسندگان لذت می‌برم (اینکه چه چیزی درست عمل می‌کند و چه چیزی خیر؛ منبع الهام را از کجا پیدا کنم و برای حفظ جریان خلاقیت چه کنیم). در مورد این ایده‌ها در سراسر کتاب بسیار بحث خواهم کرد. اما هیچ‌کدام از این‌ها یک دیدگاه نیستند. در حالی که نویسندگان از فنون مشابه بسیاری استفاده می‌کنند، شاید رویکردهای ما برای فرایند خلاقانه متفاوت باشد. کدام تعریف از خلاقیت درست است؟ شما تعریف خود را انتخاب کنید. آنچه برای من مناسب است شاید برای شما مناسب نباشد، برعکس آن نیز هم شاید صادق باشد. شما را به تلاش برای انواع این ایده‌ها به‌منظور کمک به کشف آنچه برای شما کار خواهد کرد، و برای ادغام آنها در کار نوشتن خویش تشویق می‌کنم. این کار نه‌تنها خلاقیت شما را تقویت می‌کند، بلکه همچنین محصولات نهایی کار شما را بهبود می‌بخشد.

ما هدف خودمان را داریم: نوشتن داستان‌های جذاب^۱ و قانع‌کننده.

بیایید شروع کنیم.